

«Als homes ens falta educació emocional»

Sergi Carbonell desenvolupa una història d'amor que abraça el canvi en les sis cançons del seu segon treball com a cantautor, «Crisàlide»

«Al disc hi ha una reflexió interna de revisió de conductes que crec que és extrapolable als homes en general, perquè ens costa ser sincers amb les nostres pròpies emocions, detectar-les i transmetre-les», explica Carbonell sobre el seu segon projecte en solitari. A Crisàlide, el músic del Ripollès parla de com el canvi «abasta des del més macro, que és l'Univers, fins al més petit», i convida els seus oients a «ser conscients i acceptar que és l'única cosa veritablement permanent». I ho fa a través de sis cançons en

forma de capítols que barregen episodis autoreferencials amb altres «duts a terme per una veu literària» que transiten tots els estats de l'amor. «Tenia ganes de recórrer-los tots, des de l'efervescència de l'enamorament, quan tot són focs artificials, passant per una quotidianitat i finalment una separació de camins, entenent que has estimat molt a algú i vols que tot li vagi bé», detalla el cantant. Per això, l'EP comença a la seva primera cançó, Carnaval, amb una gran festa que dona inici a la història d'amor i que, a poc a poc i a mesura que avança el disc, va recorrent diferents moments d'una relació fins a Carta de comiat, en què algú escriu una carta a una antiga parella. «No obstant, la cançó que abraça tot el disc i recull la seva idea principal és Annica, que parla del canvi, de que tota la vida és canvi», puntualitza Carbonell, que apunta que el títol fa referència a una paraula d'un idioma antic de l'Índia que significa «transitorietat». Crisàlide és el seu segon disc com a cantautor després de Refugi (Halley Records, 2023), publicat just fa un any i la gira del qual va acabar al desembre. «Al disc anterior vaig començar a explorar sonoritats noves, i a Crisàlide he trobat les que més m'agraden. Hem treballat amb instruments més orquestrals, com clarinets, saxòfons i flautes travesseres, amb una part més electrònica, com a sintetitzadors», analitza Carbonell. Per això, assegura que s'ha inspirat en la cantant i compositora islandesa Björk, concretament al seu últim disc, Fossora, que barreja elements orquestrals amb música electrònica. Malgrat innovar en la seva música, el compositor assegura que ha publicat un projecte «allunyat del que es porta ara de la música en català». «A les ràdios i festivals s'escolta més gènere urbà en català. Una proposta amb cançons d'autor més delicades, molt de guitarra i veu, es desmarca del tot de el que ara mateix s'emporta», considera el català, encara que posa èmfasi en «la importància de tenir un context musical heterogeni». Encara que entre Refugi i Crisàlide només hagi passat un any -amb una gira pel mig-, Carbonell agraeix que «tot hagi sortit de forma orgànica». «Ha estat tot molt seguit, però com que les muses de vegades són molt esquives, crec que està bé deixar-se portar», destaca l'antic membre de Txarango, la mítica banda del Ripollès que es va separar l'octubre del 2021.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/02/19/homes-educacio-cultura-sergi-carbonell-musica-txarango-98324972.html>